

LECTURES DE LA SOLEMNITAT DE LA NIT DE NADAL

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 9,1-6)

El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui viuen al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian. Les botes dels soldats que marquen el pas i els mantells revolcats en la sang seran cremats i el foc els devorà.

Ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill que porta a l'espatlla la insígnia de príncep. Déu li ha posat aquest nom: Conseller-prodigios, Déu-heroi, Pare-per-sempre, Príncep-de-pau. Serà immens el principat, la pau no tindrà fi en el tron de David i en el seu regne, fonamentat i sostingut, des d'ara i per sempre, sobre el dret i la justícia. Això és el que farà el zel del Senyor de l'univers.

Salm responsorial [95,1-2a.2b-3.11-12 (R. Lc 2,11)]

Canteu al Senyor un càntic nou, canteu al Senyor arreu de la terra, canteu al Senyor, beneïu el seu nom.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat, conteu a les nacions la seva glòria, conteu a tots els pobles els seus prodigis.

El cel se n'alegra, la terra hi fa festa, bramula el mar amb tot el que s'hi mou, jubilen els camps amb tot el que hi ha, criden de goig els arbres del bosc.

Hem vist que ve el Senyor, que ve a judicar la terra; judicarà tot el món amb justícia, tots els pobles amb la seva veritat.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 2,1-14)

Per aquells dies, sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot el món romà. Era el primer cens de l'imperi, abans del que es va fer quan Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's a la població d'on cadascú descendia. També Josep, que era de la casa i la família de David, va pujar des de Natzaret de Galilea a Judea, al poble de David, anomenat Bet-Lèhem, per inscriure's amb Maria, la seva esposa, que esperava un fill. Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal.

A la mateixa contrada, vivint al ras, hi havia uns pastors que vetllaven, guardant de nit el seu ramat. Els aparegué un àngel del Senyor, la glòria del Senyor els envoltà de llum, i es van esglaiar. Però l'àngel els va dir: «No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora.»

I una multitud dels exèrcits celestials s'uní llavors mateix a l'àngel, lloant Déu i cantant: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor.»